

Za každou chvíli s tebou platím

Hana Zagorová

Za každou chvíli s tebou platím
více než se ti může zdát
a z jedné nekonečné lásky
míň než málo náhle zbývá.
Proč vůbec do očí mi tvrdíš,
vážně tě mám strašně rád...
Už nikdy nebudeš kým jsi býval,
už ti neuvěřím.

Nejsme pro sebe vším,
nejsme světlo a stín,
nejsme úspěšný krásný pár.
Řekni, co pro mě máš,
čas jak děravý plášť.

Já vždycky dostanu
míň než slíbíš.

To nejsi ty, co mě ráno vítá,
jak z velké dálky mi dávno zní
ta slůvka neskutečná,
hra nebezpečná, poslední.

Za každou chvíli s tebou platím
více než se ti může zdát
a z jedné nekonečné lásky
míň než málo náhle zbývá.
Proč vůbec do očí mi tvrdíš,
vážně tě mám strašně rád...
Proč nikdy nebudeš kým jsi býval,
já ti nerozumím.

Nejsme pro sebe vším,
nejsme oheň a dým,
nejsme sehraný tým jak víš.
Tvůj hlas mě nepřesvědčí,
proč mluvíš jinou řečí,
proč ve tvých očích tak málo čítám.

Jsme síly opačných pólů lásky,
čas právě uzavřel výhry-sázky,

slova jsou zbytečná,
hra nebezpečná, k čertu s ní.

Za každou chvíli s tebou platím
více než se ti může zdát
a z jedné nekonečné lásky
míň než málo náhle zbývá.
Proč vůbec do očí mi tvrdíš,
vážně tě mám strašně rád...

Za každou chvíli s tebou platím
více než prostě můžu snést.
A vítr s deštěm ze zlých časů
dávno smetl tajná přání.
I věčnou dálkou lidských tratí

láska má jen k lásce vést
a člověk ve štěstí sám
si brání a neví, co s tím.

Za každou chvíli s tebou platím

víc než se ti může zdát
a z jedné nekonečné lásky
míň než málo náhle zbývá.
Proč vůbec do očí mi tvrdíš,
vážně tě mám strašně rád...
Už nikdy nebudeš kým jsi býval.

Za každou chvíli s tebou platím
víc než se ti může zdát
a z jedné nekonečné lásky
míň než málo náhle zbývá.
Proč vůbec do očí mi tvrdíš,
vážně tě mám strašně rád...
Už nikdy nebudeš kým jsi býval.

Za každou chvíli s tebou platím
víc než se ti může zdát
a z jedné nekonečné lásky
míň než málo náhle zbývá...